

VALTIOVARAINVALIOKUNNAN MIETINTÖ 68/1998 vp

Hallituksen esitys laeiksi tuloverolain ja varallisuusverolain 10 §:n muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 13 päivänä tammikuuta 1999 lähettänyt valtiovarainvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laeiksi tuloverolain ja varallisuusverolain 10 §:n muuttamisesta (HE 278/1998 vp).

Jaostovalmistelu

Asia on valmisteltu valtiovarainvaliokunnan verojaostossa.

Asiantuntijat

Verojaostossa ovat olleet kuultavina

- hallitusneuvos Kirsi Seppälä, valtiovarainministeriö
- neuvotteleva virkamies Timo Haukilahti, opetusministeriö
- apulaisosastopäällikkö Tuulikki Haikarainen, sosiaali- ja terveysministeriö
- ylitarkastaja Merja Hartikka-Simula, Verohallitus
- projektipäällikkö Kerstin Ekman, Suomen Liikunta ja Urheilu ry
- toimitusjohtaja Urpo Helkovaara, Jääkiekon SM-Liiga ry
- puheenjohtaja Juha Rantasila ja toiminnanjohtaja Pekka Ilmivalta, Suomen jääkiekkoilijat ry..

HALLITUKSEN ESITYS

Hallitus ehdottaa, että urheilijan urheilemisesta saamat tulot voitaisiin maksaa ilman välittömiä veroseuraamuksia erillisiin rahastoihin käytettäväksi urheilemisesta aiheutuvien kustannusten kattamiseen. Hallituksen esityksen mukaan tuloverolakiin otettaisiin säännökset urheilutulon jaksottamisesta valmennusrahastojen ja urheilijarahastojen avulla.

Varsinaiseen urheilijarahastoon urheilija voisi urheilu-uran jälkeistä aikaa silmällä pitäen siirtää verotta osan urheilemisesta saamistaan tuloista. Valmennusrahastot kuuluisivat niin ikään osana järjestelmään, mutta tulevaisuudessa niiden tarkoituksena olisi nimensä mukaisesti

varmistaa yksilölajien urheilijoille mahdollisuus varautua etukäteen valmentautumisesta aiheutuviin kuluihin. Tätä tarvetta palkkasuhteessa olevilla joukkueurheilijoilla ei ole, joten heitä valmennusrahastojärjestelmä ei koskisi.

Urheilijarahastoon voisi siirtää vuodessa enintään 20 prosenttia urheilemisesta kotimaassa saatujen bruttotulojen määrästä. Siirron enimmäismäärä olisi kuitenkin 150 000 markkaa vuodessa. Urheilutulon määrän olisi oltava vähintään sosiaaliturvassa sovelletun ammattilaisrajan edellyttämä eli 56 000 markkaa vuodessa.

Valmennusrahaston avulla yksilöurheilija voi huolehtia urheilemisesta aiheutuvien kustannus-

ten kattamisesta joustavalla tavalla ja päästä näin käytännössä samaan asemaan kuin joukkueurheilija, jolle työnantajaseura kustantaa suoraan ne matkat, tarvikkeet ja palvelut, joihin yksilöurheilija tarvitsee valmennusrahastoa. Valmennusrahastossa olevien varojen nostamista säänneltäisiin nykyistä tarkemmin ja rahaston vapaasta käytöstä verosuunnittelukeinona ehdotetaan luovuttavaksi. Valmennusrahastoista saisi nostaa verotta varoja kuluja varten vain tositteita vastaan. Seuraavalle vuodelle voisi siirtyä verottomasti vain yhden vuoden valmennukseen tarvittava rahamäärä ja enintään kuitenkin 120 000 markkaa.

Sekä valmennusrahastoon että urheilijarahastoon voisi siirtää vain urheilemisesta välittömästi saatuja tuloja. Laissa olisi urheilutulon määritelmä. Tyypillisiä urheilutuloja olisivat kilpailusta saadut rahapalkinnot ja joukkuelajeissa työsuhteessa olevien pelaajien palkat. Urheilutuloa olisivat myös niin sanottuihin kolmikantasopimuksiin perustuvat tulot, joissa sopijapuoleina ovat urheilija, lajiliitto ja kolmas osapuoli.

Lajiliiton mukanaolo toisi sponsorointijärjestelmään nykyistä enemmän järjestelmällisyyttä.

Ulkomailta saatuja tuloja ei rahastoitaisi, vaan niitä verotettaisiin normaaleina ansiotuloina, elleivät verosopimusmääräykset toisin määrää.

Urheilijarahastoon voisi siirtää varoja urheilu-uran ajan. Varat tulisivat verotettaviksi ansiotuloina urheilu-uran päätyttyä. Rahastojärjestelmässä uran lopettamiskriteerinä olisi tulojen jääminen alle edellä mainitun 56 000 markan rajan kahtena peräkkäisenä vuotena. Myös virallinen lopettamisilmoitus hyväksyttäisiin.

Urheilu-uran päätyttyä rahasto purkautuisi 5—10 vuoden kuluessa tasasuuruusina erinä. Sitä entinen urheilija ei voisi itse rajoittamattomasti vaikuttaa kunakin vuonna ansiotulona verotettavaksi tulevaan määrään.

Urheilijan valmennus- ja urheilijarahastoissa olevat varat olisivat varallisuusverotuksessa verovapaita.

Lakeja ehdotetaan sovellettaviksi ensimmäisen kerran vuodelta 1999 toimitettavassa verotuksessa.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Hallituksen esityksessä mainituista syistä ja saadun selvityksen perusteella valiokunta pitää lakiehdotuksia tarpeellisina ja puoltaa niiden hyväksymistä.

Valiokunta katsoo, että lakia sovellettaessa on otettava huomioon, etteivät vanhoihin rahastoihin varoja sijoittaneet urheilijat joudu muita

huonompaan asemaan siirtäessään varoja uuteen rahastoon.

Päätösehdotus

Valtiovarainvaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakiehdotukset hyväksytään muuttamattomina.

Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

pj. Mauri Pekkarinen /kesk
vpj. Kari Rajamäki /sd
jäs. Ulla Anttila /vihr
Pirjo-Riitta Antvuori /kok
Timo Ihamäki /kok
Heikki Järvenpää /kok

Bjarne Kallis /skl
Timo Laaksonen /vas
Mats Nyby /sd
Maija Rask /sd
Marja-Liisa Tykkyläinen /sd
Jukka Vihriälä /kesk

VaVM 68/1998 vp — HE 278/1998 vp

vjäs. Kirsti Ala-Harja /kok
Hannu Kemppainen /kesk
Markku Koski /kesk
Arto Lapiolahti /sd

Pekka Leppänen /vas
Matti Saarinen /sd
Markku Vuorensola /kesk.